

Αθήνα, 20 Ιουλίου 1999

**ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ ΚΩΣΤΑ ΣΗΜΙΤΗ  
ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΤΗ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΗ 25 ΧΡΟΝΩΝ  
ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΕΙΣΒΟΛΗ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ**

Η 25η επέτειος της βάρβαρης και βάρβαρης εισβολής στην Κύπρο μας φέρνει στο νου τη μεγαλύτερη τραγωδία του Ελληνισμού στη σύγχρονη εποχή. Μας θυμίζει με τρόπο τραγικό ότι η πληγή είναι ακόμα ανοικτή, ότι το νησί είναι ακόμα χωρισμένο στα δυο. Ότι η Τουρκία παράνομα εισέβαλε και παράνομα εξακολουθεί να κατέχει τμήμα της ανεξάρτητης και κυρίαρχης Κυπριακής Δημοκρατίας.

Είναι μια μαύρη επέτειος και μια μαύρη περίοδος της παγκόσμιας ιστορίας. Η εισβολή, η κατοχή, η βία, το δράμα των προσφύγων και των αγνοουμένων, η καταπίεση και σταδιακή έξωση των εγκλωβισμένων, η σύληση της πολιτισμικής κληρονομιάς του Κυπριακού λαού και τέλος η προσπάθεια αλλοίωσης της δημογραφικής φυσιογνωμίας του πληθυσμού της Κύπρου με την κάθοδο Τούρκων εποίκων.

Είκοσι πέντε ολόκληρα χρόνια μετά το δραματικό καλοκαίρι του 1974, οι πληγές του διπλού εγκλήματος που προκάλεσαν εναντίον του Κυπριακού Ελληνισμού το πραξικόπημα της χούντας κατά του Προέδρου της Κυπριακής Δημοκρατίας Αρχιεπισκόπου Μακαρίου και η τουρκική εισβολή που επακολούθησε, δεν έχουν ακόμη επουλωθεί. Το 37% του Κυπριακού εδάφους παραμένει κάτω από την τουρκική κατοχή ενώ το ένα τρίτο του Κυπριακού πληθυσμού εξακολουθεί να είναι πρόσφυγες μέσα στην ίδια τους την πατρίδα.

Οι προσπάθειες όλων αυτών των χρόνων για να λυθεί το πρόβλημα της Κύπρου, στο πλαίσιο κυρίως του ΟΗΕ, δεν ευδοκίμησαν. Η σταθερά εκφρασμένη τουρκική αδιαλλαξία και προκλητικότητα από τη μια, αλλά και η απουσία της απαιτούμενης δύναμης και της απαραίτητης βούλησης από την άλλη δεν επέτρεψαν να δοθεί ένα οριστικό τέλος στο δράμα της

Κύπρου. Δεν επέτρεψαν να υπάρχει μια σαφής και αποστομωτική απάντηση στην τουρκική παρανομία.

Το Κυπριακό είναι ένα διεθνές πρόβλημα εισβολής και κατοχής. Η σημερινή παράνομη κατάσταση, απότοκος της βίας, είναι απαράδεκτη. Αυτό επαναλαμβάνεται συνεχώς από όλους τους διεθνείς φορείς και παράγοντες.

Η συνέχιση αυτής της κατάστασης προσβάλλει τη Διεθνή Κοινότητα. Προσβάλλει τον Ελληνισμό. Προσβάλλει κάθε έννοια της σύγχρονης πολιτισμένης κοινωνίας.

Δεν ξεχνάμε. Ο Ελληνικός λαός και ολόκληρος ο πολιτικός κόσμος της χώρας, με την κυβέρνηση στην αιχμή του δόρατος, θα συνεχίσουμε τον αγώνα μέχρι την τελική δικαίωση. Είναι ένας αγώνας ολόκληρου του Ελληνισμού, αλλά και της πολιτισμένης ανθρωπότητας. Η Ελλάδα παραμένει εγγυητής της ασφάλειας και της επιβίωσης του Ελληνισμού, της Κύπρου, αλλά και της διάνοιξης νέων οδών και οριζώντων. Ο αγώνας για την αποκατάσταση της ακεραιότητας της Κυπριακής Δημοκρατίας, αλλά και της διεθνούς νομιμότητας θα εξακολουθήσει χωρίς ενδοιασμούς. Υπάρχουν τα όργανα. Αταλάντευτη είναι η θέληση για σταθερή προώθηση της εφαρμογής του Δόγματος του Ενιαίου Αμυντικού Χώρου και για την ένταξη της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Με αποφασιστικότητα, η Ελλάδα και η Κύπρος, σε πλήρη ανάπτυξη της συνεργασίας τους, αγωνίζονται για την επίτευξη δίκαιης και βιώσιμης λύσης, βασισμένης πάνω στις αποφάσεις των Ηνωμένων Εθνών. Μιας λύσης, που θα εξασφαλίσει τη δημιουργία ενωμένου κράτους, υπό τη μορφή δικοινοτικής και διζωνικής ομοσπονδίας, με μια μοναδική κυριαρχία, διεθνή προσωπικότητα και ενιαία ιθαγένεια. Ενός κράτους αραγούς, σε ό,τι αφορά την ανεξαρτησία και την εδαφική ακεραιότητα, όπου οι δύο κοινότητες -ελληνοκυπριακή και τουρκοκυπριακή- θα ζουν και θα αναπτύσσονται σε αρμονία και ειρήνη.

Αυτός είναι ο στόχος μας. Προς τα εκεί στρέφονται οι προσπάθειές μας, που έχουν ως αντικειμενικό σκοπό την καλόπιστη διαπραγμάτευση για μια επιτέλους επίτευξη συμφωνίας αμοιβαίως αποδεκτή, η οποία να βασίζεται πάνω στη διεθνή νομιμότητα.

Δεν πρέπει να περάσει ανεκμετάλλευτη η ευκαιρία που παρουσιάζεται εξαιτίας του διεθνούς ενδιαφέροντος, όπως αυτό εκφράζεται με τις θέσεις των ηγετών της Ομάδας των Οκτώ και τις δύο πρόσφατες Αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών. Με τα κείμενα αυτά, η Διεθνής Κοινότητα επαναλαμβάνει την ομόφωνη πεποίθησή της ότι τετελεσμένα γεγονότα δεν γίνονται αποδεκτά.

Αναμένουμε όμως -και αυτό πρέπει να το καταλάβουν όλοι ότι είναι προς το συμφέρον τόσο των Τουρκοκυπρίων, όσο και της ίδιας της Τουρκίας, αλλά και της ειρήνης, της σταθερότητας και της ευημερίας στην περιοχή- να καμφθεί η τουρκική αδιαλλαξία. Η Τουρκία θα πρέπει να συνεργασθεί επιτέλους για την οριστική διευθέτηση του προβλήματος. Ο σεβασμός εξάλλου του Διεθνούς Δικαίου και των ευρωπαϊκών αρχών και αξιών μόνο όφελος θα προσπορίσουν.

Τέλος, η συνεχής και απρόσκοπτη πρόοδος της ενταξιακής πορείας της Κύπρου και η τελική ένταξή της στην Ευρωπαϊκή Ένωση, πέραν του ότι θα αποτελέσει όχημα και μοχλό για τη λύση του Κυπριακού, θα συντελέσει συγχρόνως στην εξασφάλιση της ευτυχίας και ασφαλείας όλων ανεξαιρέτως των Κυπρίων μέσα στην αγκάλη της ευρωπαϊκής οικογένειας και θα αποβεί ευεργετική για ολόκληρο τον περιβάλλοντα χώρο.